

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Ophelio Barbaro búcsúzik

*Elég a játék!... Add a zálogom,
Add vissza már ribanc reményemet,
Mit szűk idő szívéhez úgy szorongat,
Mint sanda gyermek ámult rongybubát,
Kit összecsókol, altat, áltat, óv,
De néha megszid, eldob, ráncigál,
Szeszéyesen tapossa alja sárba,
De mégsem adná semmiért... Mi is
Rosszul szerettük egymást, kedvesem,
Rosszkor kívántuk egymást meg galád,
Kis fattyú korban, mely fukar szeretni,
mert képtelen s lágy szépet nemzeni:
Nem ért csodákhoz, új varázslatokhoz,
Mert számító, szemforgató, rideg
Erényekkel legőgölő bitang,
Eszményekkel vigéckedő csaló,
Ki eltúrkálgat eszmék szennyesében,
Pökhendi képpel váj hazug piszokba,
S megél a szellem görcsösült szemetjén.
Rosszkor szerettünk, rosszkor gyűlöltünk:
Rossz, rossz kor ez, bocsásd meg, szűzi némbor,
Hogy benne mind-mind rosszabbak leszünk,
Romlékonyabbak, mint a földkerekség,
Mely almaként ring pördülőn a légben,
S a puszta semmi ágbogán fityegve
Rohad belül, s kívül más színt mutat,
Mikéntha férgek színjátéka volna!*

*Ekképp az elme vétkesebb a húsnál,
A szó csupán a szolgaság lotyója,
S csak színlelő nyelv pönget önszerelmet,
Hisz kapható hatalmi kurvaságra.
S a lélek, hogyha szajha lángra gyullad,
Dilettáns céda módra dörgölőzik,
S magát riszálva csfkákhoz tapad –
Rögvest rühös lesz, elringyósodik.
Nagyobb rimává válik nálad is,
Ki már ripacskos hősi harsogóknak,
Heveny senkiknek árulod magad,
Olcsón s fennkölten, mint a közmerevgörccs
Vagy népmorálba tespedt elmekórtan,
Te repedsarkú, Tháliám, szerelmem.*

A mintajambus egyre drámaibb

FECNIK, TANÍTVÁNYOKNAK

BARBARO (az udvaroncokhoz)

*Kopók! Vadászni hajt Diana vére,
Csaholjatok csak, úgyis meghalok!*

*

PROPERTIO (Cleliához)

*Szívemben viszlek, mint egy szent ereklyét,
De hogyha megcsalsz, menten összetörlek!*

*

MARINA (Messina hercegéhez)

*Ily szörnyűségtől tán a szűzi hold sem
Mutatja arcát három hónapig,
Bár ő rideg s közömbös, mint a bűn.*

*

KENT (Lady Laviniához)

*Nagyon hideg már lelkem, asszonyom.
Bebúnék önbe, mint a síri féreg
A friss halottba, vagy mint sajtukukac
Rágnék lelkébe keskeny járatot.*

*

ARCHIPIADA (Pandushoz)

*Vén csattogány, rekedten énekelsz!
Ha rács mögé bedugtak, fújhatod majd
Köcsögdudával foglárok dalát...
Ha hall Apollo, megreped belé –
Mármint fenékben, mint megannyi princessz,
Kit nyalka apród penget alkonyattájt,
Athéni zugban, árnyas pázsiton.*

*

FLORENTIO (Caiushoz és a léhűtőkhöz)

*Az éj leszállt. Gyerünk hát jó urak,
Talán megéri – oly vadászat ez,
Hol egyre megy már üldöző meg űzött!*

*

CARDENIO (az udvaroncokhoz)

*Szegény Barbaro, hirtelen kimúlt...
Vigyétek innen – hajnalig mulatnék.
Szegény Barbaro! Írjátok fölébe:
Non sanz droict. Négyszer: Non sanz droict.
Irány a kastély – régen vár az étel...
Non sanz droict!... A birkasült kihűl!*